

T

ZPRAVODAJ NÁRODNÍHO BRATRSKÉHO SPOLEČENSTVÍ SFR

ČÍSLO 4

ŘÍJEN 2015

Uvnitř naleznete: Exercicie s p. Vellou, formační seminář, z jednání NR, o letních poutích, z kongresu SFR-Youfra, o CMP 2015, krásné výročí sestry Benigny a další...

Drazí bratři a sestry,

srdečně Vás zdravím začátkem září. Ať už jsme prožili letní čas doma nebo na jiných místech, věřím, že Pán byl všude s námi a nabízel nám, co jsme zrovna potřebovali - radost, blízkost, útěchu... Pokud jste zažili něco, co by mohlo být k potěše či povzbuzení bratřím a sestrám a mohli jste se o to podělit, napište nám, prosím, na emailovou adresu: info@sfr.cz. Rádi otiskneme Váš příspěvek v dalším vydání Zpravodaje.

Koncem prázdnin uspořádalo MBS Olomouc –rodiny františkánské exercicie v kapucínském klášteře na téma „Eucharistie a život“, přednášela MUDr. Jitka Krausová. Šešlo se pěkné společenství bratří a sester z různých MBS a také příznivci sv. Františka. Děkujeme sestře Marcele Řezníčkové a celému týmu!

V srpnu měla také naše velká františkánská rodina setkání v Mostaru v Bosně a Hercegovině. Několik dní tam společně prožili sekulární františkáni a františkánská mládež z různých zemí. Za nás jela sestra Marie Magdalena Janáčková. Děkují všem, kdo jste na setkání pamatovali v modlitbě.

V té době jsem byla s rodinou na dovolené v sousedním Chorvatsku. Myslela jsem na setkání v Mostaru a zastesklo se mi po bratrské lásce, která nás poutá skrze sv. Františka. Jednoho teplého večera už za setmění jsme vyrazili do uliček při-

(Pokračování na stránce 2)

Svatý Václav a sv. Ludmila naše zářivé hvězdy mezi světcí.

O svatém Václavovi se již mnoho napsalo a nemusela by bezpochyby ještě napíše. Není divu. Jeho osobnost poznamenala české dějiny a jeho mučednická smrt byla i příčinou toho, že již na začátku 14. století mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a od r. 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři

Svatá Ludmila je oblíbenou českou světicí, vzor mnoha křesťanských babiček, které vedou svá vnoučata k víře v Ježíše Krista. O její oblibě svědčí i fakt, že mnoho zvláště dříve narozených žen má jméno Ludmila. V mém dětství bylo jméno Ludmila jinak i Lída, Lidka, Liduška dosti časté. Dnes se téměř vytratilo.

Svatý Václav se podle tradičního podání narodil kolem roku 907 ve Stochově u Libušína, něco přes 10 km západně od Kladna. Někteří specialisté se domnívají, že to bylo dříve, snad již r. 895. To ale vylučuje potřebu regentství po smrti otce. Jeho otec Vratislav I. zemřel totiž 13.2. 921, a kdyby se jeho syn narodil r. 895,

mohl by se hned ujmout vlády a místo něho nějaký čas vládnout jeho matka. Vratislav I. padl zřejmě při tažení proti Maďarům.

V září toho roku pak přišel mladý kníže o milovanou babičku, kněžnu Ludmilu. Ta se narodila kolem roku 860 na knížecím dřevěném hradu Pšov nad soutokem Labe a Vltavy v Čechách, severně od Prahy. Hrad byl v 10. stol. přestavěn na kamenný a od 16. stol. stojí na jeho místě zámek Mělník. Zde, v pohanském prostředí, Ludmila vyrůstala jako dcera vladky Slavibora. V historických pramenech je uváděna i pod jménem Lidmila. Ve velmi mladém věku (r.874-875) se provdala za Bořivoje I., přemyslovského panovníka v západní části středních Čech.

Uvádí se, že Ludmila byla pokřtěna buď přímo od sv. Metoděje nebo některého z jeho žáků. Byla vždy mírná a spravedlivá a brzy si osvojila křesťanské zásady, zvláště laskavost a štedrost k chudým. S Bořivojem snad měli

(Pokračování na stránce 2)

mořského městečka Medulinu, kde to pořádně pulsovalo. Zábava, atrakce všeho druhu, kavárničky a v obchůdcích se vším možným se prodávalo až do půlnoci. Dcera se zastavila u krámků se všelijakými ručně pletenými náramky. Všimla jsem si prodávající - nenápadné ženy s dřevěným Tau na krku. Ukázala jsem jí na svoje Tau. Vyměnily jsme si několik málo slov a pak se dlouze objaly. Naše děti nás se zaujetím pozorovaly. Nevím, kdo byl více dojatý – jestli my dvě terciářské sestry nebo naše dcera, která se slzami v očích řekla: „Mami, to bylo opravdu krásné!“ Děkovala jsem Bohu za svědectví Jeho lásky pro dceru Kristinu i našeho pubertáka Vojtu.

V říjnu přijmeme pozvání do Brna na Národní eucharistický kongres. Stěžejním dnem bude sobota 17. října 2015. Na náměstí Svobody začne v 10.30 hodin hlavní bohoslužba s následným eucharistickým průvodem a s bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna.

O týden později 23. – 24.10. proběhne také v Brně na Petrinu formační seminář. Tentokrát bude na téma „Pastorace povolání“. Navštíví nás Sr. M. Vincenta Kořínková, boromejka, společně s některým knězem pro tuto oblast pastorace. Naše nejmladší členka Národní rady Lucie Mondeková může přispět osobní zkušeností s františkánskou mládeží. Je pro nás všechny důležité pochopit povahu vztahu SFŘ - františkánská mládež, převzít odpovědnost vůči františkánské mládeži a vyvinout úsilí k jejímu oficiálnímu založení u nás. Prosim Vás, ministry MBS, abyste vyslali kromě svých formátorů také některého z mladých či mladších členů vašich společenství, protože právě mladých se bude týkat tento seminář. Velkým přáním je, aby se některý z účastníků semináře nechal oslovit a ujal se do budoucnosti služby zástupce SFŘ pro pastoraci povolání v ČR.

Na závěr se ráda dělím o svoji

radost z vašeho zájmu o duchovní obnovu SFŘ, kterou povede P. Elias Vella, OFMConv. na Velehradě ve dnech 8.-11.2.2015. Zapojí se všechny řády sv. Františka: bratři 1.řádu budou sloužit zpovídáním a duchovními rozhovory, sestry 3.řádu přijaly službu hudebního doprovodu a přímluvné modlitby. Teď na začátku září máme okolo 70 přihlášených a od slovenských terciářů jsme dostali zprávu, že by se také rádi ve větším počtu zúčastnili. Generální ministr SFŘ bratr Tibor Kauser nás vybízí, abychom nastoupili s plnou vážností cestu konverze. Píše nám: „Nemůžeme být dobrými sekulárními františkány, jestli-

že nejsme křesťany, kteří obrátili (konvertovali) své životy k Ježíši Kristu. Jak mohu následovat Krista podle svatého Františka, jestliže neudělám tento úplně první krok: celkovou konverzi? Bez tohoto osobního obrácení, všechno, dokonce i cenné části bratrského života, se stávají formalitou, jen vnějškem.“

Z celého srdce přeji nám všem, aby nám duchovní obnova na Velehradě přinesla dobro a užitek a vedla k pravému obrácení srdce a mysli.

Vaše sestra

Hanka Brigita

Svatý Václav a sv. Ludmila naše zářivé hvězdy mezi světci.

(Pokračování ze stránky 1)

tři syny a tři dcery, avšak ve známost vešli jen Spytihněv a Vratislav. Bořivoj vystavěl na Levém Hradci kostel zasvěcený sv. Klimentu. Následně musel potlačovat vzpouru pohanů, o kterou se postarali jeho nepřátelé a po ní dal zbudovat na Pražském hradě kostel Panny Marie.

Syn Vratislav se oženil s Draho-

mírou z knížecího rodu Stodoranů ze slovanské větve pohanských Luticů v Polabí. Její srdce se provdáním za křesťanského manžela neobrátilo, ani když s ním měla sedm dětí, 3 syny (Václava, Boleslava, Spytihněva) a 4 dcery (nejznámější je Přibyslava). Vratislav podobně jako jeho bratr odrážel útoky Maďarů, kteří byli hroz-

bou pro Čechy i Německo. Asi po r. 916 začal na Pražském hradě budovat kostel sv. Jiří, který nedokončil.

Regentkou do Václavovy plnoletosti se stala kněžna Drahomíra, ale výchovu Václava a Boleslava svěřili velmoži jejich babičce Ludmile. Drahomíře se tento zásah do výchovy dotkl a hrálo roli i to, že nebyla nakloněna křesťanským zásadám. Dá se hovořit o střetu dvou vdov, z nichž mladší bojovala intrikami a starší modlitbou a křesťanskou láskou, v níž vychovávala pravého českého knížete od útlého dětství. Drahomíra žárlila na tchyni i pro oblibu, kterou Ludmila měla u lidu. Nepomohlo ani to, že se Ludmila stáhla na hradisko Tetín. Traduje se, že vrahové Tunna a Gomon uskrtili Ludmilu jejím šálem, se kterým je svěřice často zobrazována. U jejího hrobu na Tetíně došlo k zázrakům.

Vnuk Václav se po převzetí vlády postaral o přenesení Ludmiliných ostatků do Prahy, kde byly 10. listopadu asi r. 925, za účasti řezenského biskupa Michala, uloženy do chrámu sv. Jiří na Hradčanech. V té souvislosti se počítala

(Pokračování na stránce 3)

Svatý Václav a sv. Ludmila

naše zářivé hvězdy mezi světci.

(Pokračování ze stránky 2)

mezi svaté. K oficiálnímu potvrzení svatosti pak ještě došlo v r. 1143 (či v r. následujícím) papežským legátem kard. Quido di Castello za jeho pobytu v Praze.

Kníže Václav se ujal v roce 925 vlády a hned se snažil o nápravu nepořádků a o nábožensko-kulturní povznesení země. Za regentské vlády Drahomíry docházelo k útokům na přemyslovská panství. Již v roce 922 podnikl válečnou výpravu do Čech bavorský vévoda Arnulf, zřejmě z podnětu spřízněného Radislava Zlického. Tento libecký šlechtic nejdou projevilo touhu po přemyslovském území a snil i o knížecím stolci.

Legenda hovoří o jeho úkladech a válečném střetu s knížetem Václavem u dvorce Žitomír (dnešní Štolmír 2 km severozápadně od Českého Brodu), který stál u velmi významné obchodní cesty zvané "Trstěnická stezka". Událost Václavovy statečnosti a zázrakem dosaženého vítězství na tomto místě je uvedena v Dalimilově kronice. Václav, před obojím vojskem vyzval odbojného Radislava k rytířskému souboji o knížecí trůn jen mezi sebou, aby zabránil krveprolití na obou stranách. Odmítnutí by pro Radislava bylo zbabělostí a hanbou a tak s pýchou souhlasil. Na začátku boje však spatřil nad Václavovou přilbicí zářící kříž a po jeho boku dva anděly. Postrašen zjevením vzdal boj a prosil knížete Václava o odpuštění. Ten ho pak vyzval: "Vrať se pokojně domů a měj dosti na svém; víc od tebe nežádám."

Křesťanský způsob vlády Václava, s jeho spravedlivým postojem vůči neukázněné šlechtě, vyvolával v zemi opozici zejména po jeho smířčím jednání s králem Jin-

dřichem I. nazvaným Ptáčník. Mír v Čechách byl v ohrožení na jedné straně již pro dřívější dohodu Jin-

dřicha I. s Arnulfem a z druhé strany zvětšující se výbojnou silou Maďarů. Obklopení naší země nepřáteli bylo zřejmé a situaci mohl zvládnout jen skutečně moudrý panovník, kterému nezáleželo na sobě, ale na dobru národa. Této okolnosti bylo zneužito i Němci při prosazování Mnichovské dohody. Ti samozřejmě neviděli v první řadě statečnost a moudrost knížete Václava, ale fakt, že Češi se podřídili Němcům.

Kníže Václav vždy jednal čestně a podle křesťanské lásky. Pro dobro národa se snažil o pozvednutí morálky a pokřesťanštění země. Měl zájem na vzniku českého biskupství, ale zřízení nebylo v jeho možnostech. České území spadalo pod biskupa v Řezně. Nedostatek kněží pomáhal Václav řešit jednáním o povolání kněží z jiných zemí. Osobně měl Václav touhu podílet se také na přípravě obětních darů pro slavení mše svaté. Fr. Palacký v Dějinách národu českého uvádí, že "v doprovodu jednoho sluhy tajně chodil do polí a vinnic, žal pšenici a sbíral hrozny, a vlastní rukou vykonával všechny práce, které byly potřebné k zho-

tovení hostí a vína ke mši pro kněze." Tento autor se také zmiňuje, že kníže Václav pro konání skutků milosrdenství a zbožnosti volil často i noční dobu. Nespokojení šlechtici uvažovali o odstranění takového knížete a v touze po radikální změně se obrátili na Václavova bratra Boleslava, o němž věděli, že by o trůn stál.

Kníže Václav měl ve zvyku účastnit se ve své zemi poutních slavností a výročí posvěcení kostelů. Na svátek sv. Kosmy a Damiána byl proto pozván do Boleslavova sídla, v jehož blízkosti byl kostel zasvěcený těmto mučedníkům. Po bohoslužbách vyhověl prosbě bratra Boleslava, zúčastnil se u něj hostiny a zůstal přes noc. Již při hostině byl prý varován přítelem, že se proti němu chystá úkladný útok. Kníže Václav byl zabit před vraty kostela najatými vrahy Hněvsou, Čestou a Týrem.

Známe den Václavovy smrti, ale kterého roku k ní došlo, zůstalo mezi historiky spornou otázkou. Buď to bylo r. 925 nebo až v r. 935. Víme, že Václav Boleslavovi odpustil a přál si, aby mu odpustil i Bůh. Lze se domnívat, že to nakonec Boleslavovi pomohlo k lítosti, kterou projevil tím, že Václavovy ostatky dal z hrobu v Boleslavi přenést na Pražský hrad do chrámu sv. Víta. Opět je sporný rok (932 nebo 938)

Úcta k sv. Václavu se rychle rozšířila po celé vlasti i za hranice. Sv. Wolfgang, biskup v Řezně (972-994) oznamoval jeho svátek 28.9. s titulem svatý. V roce 972 byl k jeho cti postaven kostel v Proseku u Prahy (dnes Praha 9). Svátky sv. Ludmily a sv. Václava jsou ve stejném měsíci, a tak i v kalendáři zůstávají blízko sebe jako si byli i za života. Bylo jim zasvěceno mnoho kostelů, zvláště knížeti Václavovi a jméno Václav se našťestí i dnes malým chlapcům občas dává.

Na co se můžeme těšit

Formační seminář MBS SFŘ

23. – 24.10. 2015 Brno – Petrinum

!!Pozvěte mladší ročníky z MBS na Seminář.

Mohou přijet až tři hosté za MBS!!

téma „Pastorace povolání“

Navštíví nás **S. M. Vincenta Kořínková, boromejka**, společně s některým knězem pro tuto oblast **pastorace**.

Br. František Tichý OFS, ředitel Gymnázia Přírodní škola v Praze: „Skutečné naplnění sebe sama je ve společenství s druhými“.

V pátek večer přijede herec Jan Horák a zahraje divadlo “František blázen“.

Program setkání:

Pátek 23.10.2015:

17:00 mše svatá u Kapucínů

18:00 nešpory u Kapucínů

19:00 ubytování a **19:30** společná večeře - z vlastních zásob.

20:00 Jan Horák-divadlo jednoho herce pod názvem: "FRANTIŠEK BLÁZEN."

21:30 společná modlitba a adorace v kapli

Sobota 24.10.2014:

06:45 ranní chvály v kapli

07:15 společná snídane–z vlastních zásob!!!

08:30 mše svatá v kapli

09:45 -12:00 Pastorace povolání S.M. Vincenta Kořínková, SCB

12:00 Anděl Páně

12:30 oběd v restauraci

13:30 Mgr. František Tichý OFS – Vzájemné otevírání se

15:00 závěr a požehnání

PŘÍPRAVA NA PROGRAM :

Pátek:

<http://www.hledampovolani.cz/Povolani>

Ubytování hradí Národní společenství.

**Přihlášky zašlete nejpozději do 16.10.2015 e-mailem: sekretar@kolafa.name
nebo dopisem Kolafa Luboš, Žlutická 5, 323 00 Plzeň nebo volejte 734 265 161**

Doprava do Petrina:

Z hlavního nádraží do Petrina tramvají č. 12 nebo 13 směr Královo Pole, zastávka Grohova. Skalní účastníci vědí, že sraz je po mši a nešporách před kostelem kapucínů na Kapucínském náměstí a pak jdeme spolu pěšky do Petrina.

Jméno a příjmení	Služba v MBS	Ubytování (ano/ne)	Sobotní oběd 100kč (ano/ne)

Prosba pro ubytované: pokud někdo může přivést varnou konvici pro urychlení vaření vody, napište mi. (Stačí 2 konvice)

Další prosba: Pokud někdo přiveze dva balíky vody (1x jemně perlivou a 1 x ochucenou), rozpustnou kávu a balíček černého a ovocného čaje a přinese účtenku, bude mu nákup proplacen.

Další prosba: pro urychlení přípravy večeře a snídaně by bylo třeba koupit 40 kusů plastových tácků a 40 kusů kelímků. Proplatíme

(napište mi, kdo pomůže – stačí vždy jeden účastník – aby pak nebylo 10 balíků vod J)

Přijímám praktické návrhy, jak urychlit výrobu pohoštění, aby sestry nemusely strávit v kuchyňce spousty času. (např. přivést předkrájené produkty ? apod.)

Odpovědi na níže položené prosby a otázky zde: sekretar@kolafa.name

Další program:

12. 12. 2015 9,00 - 16,00 proběhne zasedání Národní rady.

Podněty pro zasedání lze napsat na adresu sekretáře info@sfr.cz.

Rádi přijímáme připomínky, návrhy a **hlavně nabídku dobrovolníků pro další spolupráci v nově vytvářených týmech Národního společenství** (více viz Zápisy z NR na webu www.sfr.cz) – můžete např. připojit návrh k přihlášce na seminář.

Co se dělo v našem řádu

Stručný ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY

12.09.2015

9,00-16,00

Účastníci	Br. Rafael Budil OFMConv, Hana Brigita Reichsfeldová, Jaroslav Antoš, Luboš Kolafa, Václav Němec, Marie Magdalena Janáčková, Markéta Strašíková, , Jana Heroutová,
Omluveni	Lucie Mondeková, Br. Antonín Klaret Dabrowski OFM, Br. Sebastian Kopec OFMConv.

SETKÁNÍ YouFra a SFŘ v Mostaru a pouť do Assisi

Diskuse	Zprávu podala účastnice setkání Magdalena. Setkání organizovali mladí a proto bylo dynamické . Program: přednášky a diskuse. Důraz se kladl na rodinu. Zkušenosti manželů terciářů. Péče o nemocné a starší bratry a dialog s nevěřícími. Eucharistie, povolání. Ekologie + Laudato si. Účastníků 120. Z některých zemí bylo více členů rady. Odhlasovalo se příští setkání v Litvě.
Závěry	Odhlasováno, že na příští setkávání pořádané Mezinárodní radou pojedou dva členové NR Navrhujeme společnou františkánskou pouť do Assisi 2.8 – 10.8.2016. Podrobnosti příští Národní rada

PRIORITY SFŘ 2015-2018

V létě proběhla emailová diskuse. Body níže

SMĚŘOVÁNÍ 1. Obrátit se ke Kristu a usilovat o prohloubení našeho sekulárního františkánského povolání. Nastoupit s plnou vážností cestu konverze, pravého obrácení srdce a mysli. V obojím hraje nezastupitelnou roli formace. Pochopit hlouběji, co naše profese znamená: totiž mít ochotu sloužit našim sestřím a bratřím.

Diskuse k bodu 1: Členové rady a další dobrovolníci by se měli hlásit pro pomoc ve františkánských misích. Vyžaduje to darovat Pánu týden dovolené.

Je problém v komunikaci s organizátory misí. Je potřeba ve větším časovém předstihu oslovit místní společenství, aby se včas mohla přihlásit. Koho pověříme?

SMĚŘOVÁNÍ 2. Prohlubovat své povolání četbou evangelia. Z evangelia přecházet k životu a ze života k evangelium". (Řehole 4). Rozjímat Řeholi a studovat Generální konstituce.

Diskuse k bodu 2: Plníme průběžně již několik období.

SMĚŘOVÁNÍ 3. Zapojit všechny členy Sekulárního františkánského řádu do společné modlitby za františkánskou rodinu s prosbou o nová povolání (středa 20:00 hodin). Vytvořit modlitební skupinu přímluvců a aktuálně jim předávat modlitební úmysly.

Diskuse k bodu 3. Modlitby ve středu od 20:00 běží už několik let. Někde se v MBS zapojili, jinde ani neví, že společná modlitba SFŘ existuje. Jak vytvořit

modlitební řetězec? Zatím začneme středou. Modlitební skupinu musí někdo vést a ten pošle zprávu modlitební skupině. Přímluvné společenství. V MBS hledat členy skupiny - pojení (přednost mail, sms)

SMĚŘOVÁNÍ 4. Vzájemně se v SFŘ potkávat, poznávat, sdílet a to na všech úrovních - koordinace, propojení, jednota (oblastní i jiná setkávání). Mít společné cíle a aktivity s Františkánskými řády a pracovat společně na dosažení apoštolských cílů, poslání a evangelizaci. Otevřít se také rodinným příslušníkům a veřejnosti.

Diskuse k bodu 4. Využít františkánských svátků ke společným setkáním pro více MBS a informacím o františkánství. Setkávat se častěji než 1 x měsíčně. Existují velmi pozitivní zkušenosti z MBS, kde se scházejí častěji. Pán častějšímu setkávání františkánské rodiny fandí. Další setkávání však musí zůstat dobrovolné. Je potřebné čas od času vytvořit společenství s necírkevní tematikou (výlet, posezení, sport) pro ostatní členy v rodinách terciářů, či farníků. Je čas pro modlitbu, ale je čas i pro odpočinek.

SMĚŘOVÁNÍ 5. Přizvat další bratry a sestry k službě a vytvořit tým animátorů SFŘ pro různé oblasti služby. Zorganizovat jednou za rok společnou duchovní obnovu NR, národních duchovních asistentů a týmu animátorů.

Diskuse k bodu 5. Zatím se ozvala jen jedna sestra a spíše s negativní reakcí. Nechápala, co nové týmy znamenají.

SMĚŘOVÁNÍ 6. Pochopit povahu vztahu SFŘ - františkánská mládež (YouFra). Převzít odpovědnost vůči YouFra a vyvinout úsilí k založení YouFra u nás

Diskuse k bodu 6. Zkusme najít někoho, kdo si vezme tuto oblast na starost, účastní se mezinárodních akcí YUFRA a na základě sebraných zkušeností začne hledat spolupracovníky.

SMĚŘOVÁNÍ 7. Vyvinout úsilí o proměnu Zpravodaje NBS SFŘ, vydávat častěji a stručněji. Vyvinout úsilí na rychlou aktualizaci po webu

Diskuse k bodu 7. Je potřeba se modlit o šéfredaktora. Z minulé rady připomínáme, že Zpravodaj bude stručnější a častější. Byl vysloven návrh, že obrázky by se měly vrátit do textu.

SMĚŘOVÁNÍ 8. Vytvořit seznam priorit pro tým překladatelského oddělení. Jaké texty překládat přednostně, jaké texty z minulosti ještě přeložit (např. manuál pro formátory)?

Diskuse k bodu 8: Na stránkách CIOFS se těžko hledají prameny.

Závěry

1. Při všech příležitostech mluvit o potřebě týmů pro Národní společenství. Vytvořit přihlášku a neustále ji propagovat.
2. Při všech příležitostech mluvit o pravidelné střední modlitbě v 20:00 (dát si budíka do mobilu)
3. Iniciovat ve svých „oblastech“, společná setkávání vícero MBS

DLOUHODOBÝ PLÁN AKCÍ NR

18.9. - 19.9.2015 Národní františkánská pouť na Hostýnu

23.10 - 24.10 2015 se koná v Brně Petrinu tradiční podzimní formační seminář na téma "Pastorace povolání"

12.12.2015 9,00-16,00 zasedání Národní rady Brno **9,30- 16,30**

29.-30.1.2016 proběhne tradiční setkání ministrů MBS v Brně Petrinu na téma Týmy animátorů. Přednáška O. F. Majer: Františkánské misie.

8.-11.2. 2016 Duchovní františkánská obnova s otcem Eliášem Vellou: "Mít ducha Páně a jeho svaté jednání".

18.3.-19.3.2016 Jarní formační seminář Téma: základní výzvy Mezinárodní rady (bude upřesněno)

14. 10. - 15.10. 2016 Podzimní formační seminář: Téma: Dar a závazek profese (bude upřesněno)

25.8- 28.8. 2016 Setkání NR a Formace NR spolu s duchovními asistenty

Odsouhlasili jsme navržená témata od formátora NR. Pořadí námětů ještě upřesníme. Na zasedáních rady vždy upřesníme témata a řečníky, dle potřeb současnosti na půl roku dopředu.

VYTVORENÍ TÝMŮ ANIMÁTORŮ

NR rozhodla vytvořit 6 pomocných týmů. Formační, Přítomnosti ve světě, Zpravodaj Národního společenství, Misijní, Liturgický, Překladatelský. Koordinátoři týmu vypracují cíle a zorganizují práci týmu. Koordinátoři jsou zatím z řad NR a Jirka Šenkýř.

Pozvaní členové týmu se budou 1 x ročně scházet v rámci společné duchovní obnovy.

Členové rady a zároveň koordinátoři měli za úkol vytvořit základní koncept týmu. Zatím se to nikomu nepodařilo

Je třeba začít nejprve seznamem ochotných osob. Jemně laděnou přihláškou. Spíše dotazník než přihláška.

PATRONI TÝMŮ:

Formační tým - pro organizaci a přípravu akcí NR-**Václav Němec**

Liturgický tým - pro organizaci liturgie a zpěvu na akcích NR **Jaroslav Antoš**

Vydavatelský tým - redakce a vydávání Zpravodaje a jiných tiskovin **Hana Reichsfeldová**

Překladatelský tým - zajištění veškerých překladů pro NR a Mezinárodní radu. **Magdalena Janáčková**

Misijní tým – zapojení mladých a přátel sv. Františka, zapojení členů rodin, kteří nejsou v SFŘ **Hana Reichsfeldová**

Přítomnost ve světě – uplatnění sociální nauky, teologie těla a environmentálních aktivit a dalších směrů v církvi v Národním společenství-**Luboš Kolafa a Jiří Šenkýř**

Usnesení NR k usnesení volební kapituly v červnu 2015

Usnesení Národní rady na jejím prvním zasedání dne 20. 6. 2015 k bodu 5 'Usnesení VK ze dne 7. 6. 2015': V současné době není splněna žádná z podmínek určených NS pro svolání NNK, takže ji **nelze v lednu 2016 svolat.**

K bodu 6. usnesení NVK ze dne 7. 6. 2015 NR rozhodla, že **v každém návrhu volebního řádu bude ustanovení:** „Každý člen rady je volen do své služby samostatně, na každou jednotlivou pozici v radě musí být samostatná volba jednoho člena rady.“ **Tento text bude povinně součástí každého volebního řádu, aby se zamezilo jiným způsobům volby.**

Plné znění usnesení najdete na www.sfr.cz/Národní_rada_SFŘ/Zápisy_z_jednání

Národní pouť SFŘ na Antonínek

Letošní národní pouť na svatý Antonínek jsme započali v sobotu 27. června na Velehradě, kam po pozhénání vyrazilo šest statečných. První občerstvovací stanice byla v hradištském františkánském klášteře, kde se k poutníkům připojila další odvážná poutnice. Asi v polovině trasy se skupina zkompletovala a v počtu osmi polykala další kilometry. Po příchodu do Ostrožské Lhoty a nasycení dobrotami byla možnost zúčastnit se mše svaté sloužené místním duchovním správcem, otcem Miroslavem Reifem. Následovala adorace s chválami. Nejsvětější svátost vystavil františkán, Otec Jan Nepomuk a hudebně doprovázela popěvky z Taizé skupina ze Zlína. Po ukončení jsme spěchali domů, protože byl před námi další náročný den. A opravdu, hned od rána bylo jasné, že počasí nebude podle našich představ. Drobný déšť stále zesiloval a nakonec přešel v liják, jen během poutní mše vykouklo sluníčko. Hlavní hosté, bratři kapucíni, se však nenechali rozhodit. A tak O. Petr Petřivalský spolu s hradištským františkánem, O. Františkem Urigou a místním duchovním správcem, O. Zdeňkem Stodůlkou slavili nejsvětější oběť uprostřed promoklých poutníků, kterých, jak se ukázalo, nebylo zas tak málo. Po dobrém obědě pokračoval program besedou s kapucíny v místní kapli. Dozvěděli jsme se překvapivé skutečnosti o počátcích řádu, které byly plné zvratů a nové dynamičnosti i úsměvné příhody ze současnosti. Po kafičku v Poutním domě O. Antonína Šuránka a následném úklidu jsme se rozjeli domů.

Přes všechny krásné chvíle se nemůžeme zbavit pocitu určité rozpačitosti. Mrzí nás, že přes všechna naše pozvání opakovaně vysílaná do celé františkánské rodiny, nebýt naší „družiny“, bratra z Kroměříže a dvou obětavých sester z hodonínského SFŘ, byla by to krásná františkánská pouť bez františkánů. Ale nevzdáváme to. Chceme úplně změnit koncepci této pouti, víc ji usadit do základů a tradice regionu a ze skromných počátků nechat vyrůst jako místo nových setkání. Dá-li Pán, těšíme se na vás všechny příští rok.

Za MBS SFŘ Uherské Hradiště
Břetislav F. Novotný, ministr

Kumpáni v Olomouci aneb

Exercicie pro terciáře a příznivce sv. Františka v Olomouci

Představíte si, co že se to tam v Olomouci dělo?! Na exerciciích se stávali z bratří a sester kumpáni! Nechte se oslovit tím, co jsme se dozvěděli my.

Exercicie ve dnech 20.-23.8. vedla zasvěcená panna MUDr. Jitka Krausová a téma exercicií bylo Eucharistie a život. Na jedné z přednášek jsme zjistili, že slovo kumpán, které v současnosti má světštější, ne-li přímo hospodský podtext, původně vzniklo z latinských slov: cum panis (s chlebem), tedy ti, kteří se scházeli při večeři Páně.

Nás se v olomouckém klášteře bratří kapucínů scházelo k přednáškám, společným modlitbám, adoracím i mším svatým celkem 31 „kumpánů“. A byli jsme opravdu pestrá společnost Kristova: 21 františkánských terciářů z různých 11 místních bratrských společenství v rozsahu celé republiky (Brandýs n. Orlicí, Stará Boleslav, Černošice, Praha, Brno, Slatiňany, Krnov, Jablunkov, Jihlava, Olomouc, Uherské Hradiště). K nim se přidalo sedm příznivců sv. Františka a jedna dominikánská terciářka, která nestihla exercicie svého společenství a v sesterském duchu využila naší nabídky J.

Každý z nás by asi uplynulé dny charakterizoval jinak, podle toho, co ho nejvíce oslovilo. Témata byla hluboká a bylo nad čím rozjímat.

Jako Boží dárky navíc jsme mohli přijmout vstřícnost místních bratří, návštěvu naší ministryně Hanky Raichsfeldové, která přijela na začáteční seznamovací večer, mši sv., kterou pro nás sloužil generální vikář Olomoucké arcidiecéze P. Josef Nuzík, celonoční adoraci, při které jsme mohli mít každý krátkou osobní „audienci“ u Nejvyššího, závěrečný táborák, při kterém zazněla středověká mariánská hudba a společné písně. Zkrátka, atmosféra společného setkání byla velmi milá.

Pro ty z vás, co jste nemohli s námi být, přikládáme závěrečné foto a příslib, že na webových stránkách MBS Olomouc-rodiny <http://www.sfrolomouc.hu.cz/>, se v průběhu podzimu objeví nahrávky přednášek, které jsme mohli vyslechnout, abyste mohli porozjímat nad eucharistií i vy. Ovšem nebude to mít ono bratrsko-sesterské vyzařování, jaké jsme zažili v Olomouci. Kdo to chce zažít, tomu nezbude, než aby za námi příští rok přijel, dá-li Pán, na další terciářské exercicie v Olomouci v létě 2016. Těšíme se na Vás.

Za MBS Olomouc – rodiny Marcela Řezníčková

Moje pout' na Hostýn

Přípravy na pout' nebývají někdy jednoduché, a tak i já jsem cestu plánovala s velkým předstihem. Den před odjezdem však začaly vlastní velké přípravy – hlavně, co s sebou k jídlu, abych ani já, ani mí spolufrantiškáni netrpěli hladem. Dcera mi vyčinila, že ta naše setkání jsou obecně jen o jídle, protože mě dost často vidí něco chystat před setkáním našeho MBS v Jihlavě. Ihned a velmi důrazně jsem se ohradila, že hlavní náplň je duchovní, jen ať si vzpomeneme na mé vyseďávání u počítače při pracném smolení formačních materiálů.

Při cestování jsem měla neuvěřitelné štěstí, protože kolem poledne přistál u našeho domu koráb silnic P. Antonína Klareta, já jsem jenom přisedla a frčeli jsme na východní Moravu. Cestou jsme se nejen modlili, ale i povídali vtípky. Vzpomněla jsem si asi po dvou hodinách jízdy na tatranku v tašce. Zeptala jsem se P. Antonína, zda mohu v autě jíst. Řekl mi, že je pátek a jíst bych neměla vůbec, ale jinak, že se v autě jíst smí. A tak tatranka doplatila na moji nestřídmost.

Vpodvečer jsme zaparkovali u poutního domu č. 3 na Svatém Hostýně. Byl krásný prosluněný večer, a tak jsem vyrazila s fotoaparátem. Zašli jsme ještě k pramenu vody a její chuť mě mile překvapila. Bazilika Panny Marie byla na kopci jako klenot na prstenu a s přicházejícím večerem jako by konejšila a zvala všechny příchozí.

Mši svatou jsme měli v kapli poutního domu od šesti hodin spojenou s nešporami. P. Antonín nám ještě sehrál scénku, která rodina nemohla sfouknout svíčku. Při nejlepší vůli nemohu tuto veselou příhodu vyprávět, neboť šlo hlavně o brilantní herecký výkon našeho duchovního asistenta. Pak přišel velmi sympatický bod programu – večere. Snesli jsme všechny zásoby, připravili na talíře, uvařili čaj nebo kávu a v družné besedě poseděli a popovídali. Dočkali jsme se i milého překvapení, protože z Jihlavy dorazil P. Bogdan Sikora. Takže nás už bylo celkem sedmnáct.

Po večeri a kompletáři byla vystavena Nejsvětější svátost na celou noc. Ke své ostudě musím říci, že moje adorování bylo poměrně krátké. Silný hostýnský vzduch, možná i voda a rozhodně zážitky celého dne udělaly své. Abyste si však, milí čtenáři, neřekli, že jsem úplná padavka, musím se přiznat ke strašnému prohřešku – vypila jsem něco burčáku – a na to nejsem opravdu zvyklá.

V sobotu ráno okolo sedmé jsme se sešli v kapli k ranním chválám. Následující snídaně byla s malým nedorozuměním. Ve velké jídelně, kde jsme minulý den večereli, bylo krásně nachystáno pečivo a přibory a já byla dojatá, že se tak pečlivě

o nás někdo stará. Jenže snídaně byla pro skupinu jezuitských přívrženců, kteří byli také v poutním domě ubytováni a měli zde svoji akci. Dostali jsme k užití náhradní místnost v přízemí proti recepci a tak se poutní dům začal hemžit ve dvou poschodích sekulárními františkány s balíčky jídla, talíři, hrnčičky, židlemi atd. To už nás bylo mnohem víc, protože ráno dorazili i další bratři a sestry, místnost nebyla příliš velká, a tak podmínky byly vskutku františkánské. Chuť k jídlu to rozhodně negativně neovlivnilo. Po snídani se muselo zase vše uklidit, takže pobíhání po budově nastalo znovu, mytí nádobí a uklízení.

V 10 hodin měl bratr Jiří Šenkýř přednášku o nové encyklice papeže Františka „Laudato si“ v krásném sále s výstavou, dřevěným stropem, ochozem a obrazem Svatého Hostýna za stolem přednášejícího. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavého a uvedená encyklika je zvláště pro nás, sekulární františkány, velkou výzvou.

Hlavní mši sv. v bazilice sloužil P. Bogdan Sikora, koncebrovalo sedm kněží, účast věřících byla velká. V homilii kromě jiného P. Bogdan zdůraznil, že účast na mši a jiné úkony víry se pro nás nemají stát zvykovou záležitostí, ale máme je stále intenzivně prožívat s vděčností a soustředěním. Na závěr mše seznámila krátce naše národní ministryně přítomné v bazilice s naším řádem. Bazilika je krásná nejenom zvenčí, ale její interiér určitě téměř každého hluboce osloví. Modrá klenba s hvězdami představuje samozřejmě nebe, o jehož dosažení usilujeme.

Před obědem jsme se ještě sešli k uctění ostatků čtrnácti pražských mučedníků, františkánů a pomodlili se příslušnou modlitbu z breviáře. Potom se mnozí poutníci uchýlili do restaurace, nebo si sháněli oběd jinde. V různé době se začali účastníci naší národní poutě SFŘ rozjíždět do svých domovů. Opět jsem měla velké štěstí. P. Bogdan Sikora mi nabídl, že mě svezou autem až do Jihlavy. Spoléhat na ducha Svatého se vyplácí. Jestli mi totiž něco kalilo radost z pobytu na svatém Hostýně, byla to vyhlídka na zpáteční sedmihodinové cestování s trojím přisedáním.

Na závěr stojím před problémem, jaký závěr vlastně napsat. Že celý pobyt, duchovní i jiné zážitky byly krásné a výjimečné, to se jaksí rozumí samo sebou. Ale přeci – ráno v sobotu jsem vyšla před poutní dům a zamířila k bazilice. Byla mlha a ranní světlo vycházejícího slunce se mísilo v mlze se světly lamp. Byl to tak krásný pohled, že jsem si chtěla tuto scenérii vyfotit. Ale fotoaparát byl na pokoji. Než jsem pro něj doběhla, bylo kouzlo mlhy a mísícího se světla pryč. Jako by mi Panna Maria chtěla říci: „Buď stále připravená hlavně ve svých povinnostech, jinak ti uteče mnoho krásného.“

+ Vděčná a věčná chvála Nejsvětější Trojici. Aleluja!

Milí bratři a sestry,

začínám touto chválou, neboť jsme stále velcí dlužníci a umíme být slepí a hluchí k Božím milostem. I k tomu, že můžeme být františkáni.

Chceme evangelizovat po vzoru sv. Františka a jsme často všude jinde a málo na našich společných františkánských poutích a akcích, které pořádáme ve jménu SFŘ v ČR.

Zavzpomínáme na jednu z nich, která se uskutečnila 27. - 28. června letos a pojmenovali jsme ji "Kající pěší pouť františkánů, příznivců sv. Františka a všech ostatních lidí dobré vůle." Po zahájení na převzácném Velehradě se hrstka radostných duší vydala po svých přes klášter bratří v Uherském Hradišti, kde byli přivítáni a občerstveni a po kratičkém odpočinku se s požehnáním kněze vydali na další část, kterou zakončili vpravdě unavení, v Pastoračním domě v Ostrožské Lhotě, nad kterým bdí O. Antonín Šuránek.

Tam byla naše základna, kde jsme někteří přespali a ráno došlapali do cíle pouti na horu Sv. Antonínek. Tam naše pouť vyvrcholila slavnou mší sv., kdy po skončení představila naše ministryně s. Hanka Brigita náš SFŘ v ČR všem poutníkům a také pár pěkných slov sdělila pro televizi Noe. Ten záznam jsem na druhý den sledovala v Noevinách, byla to radostná, srdečná slova.

I naše kající pouť se nesla v duchu přátelství a radosti. Bylo nás sice maličko, skoro víc bylo přátel sv. Františka. Zváni byli všichni.

My jsme se se s. Klárou a Janou staraly o darované velmi chutné občerstvení a úklid. Ale ruku k dílu přidali i ostatní, hlavně k úklidu po sobě.

S místními farníky jsme prožili v sobotu v podvečer v kostele společnou modlitbu sv. růžence a pak slavnou mší sv. a večer pak adoraci s Pánem za zpěvů a modliteb z Taizé. Večer jsme poseděli společně v Domě O. Šuránka, bylo to vše moc milé.

Ráno jsme pak zašli na hřbitov položit kytici O. Šuránkovi, poděkovali jsme za něj, pomodlili se a zazpívali Salve Regina.

A přšelo....a přšelo....a lilo...

A protože u františkánů není nouze o prožitky a zmatky, tak v tom dešti jsme někteří přijeli i na koloběžkách, do "nitě" promokli, a museli se několikrát převléci, Díky Bohu, když bylo do čeho.

Taky jsme museli nějak rozprodat zbylé obědy – no, vynikající! Řízky, chléb a okurek (prostě mňamka) - a za 50 Kč - skvělé, ne? A tak jsme nabízeli, až jsme prodali. Tak si taky jeden poutník koupil aspoň 10 porcí, a peněz měl, co jsme viděli (možná jeho všechny), ale nejspíš zjistil, že tato investice byla výhodná a dobrá. Jistě vzpomíná a těší se na příští pouť.

Já jsem se této pouti zúčastnila poprvé, víte, že jsem byla tři léta jinde, ale chci všem poděkovat za všechno, co pro tuto pouť podstoupili. Však tato obtíž je jen k většímu stmelení nás všech františkánů a taky, aby nás bylo vidět a slyšet.

Všude, kde nějaké MBS pořádá pouť apod., je obraz celé SFŘ u nás i celosvětově. Nebojme se otevřít se lidem, jsme přece jedna rodina františkánů a Pravá Církev Ježíše Krista. A myslíme taky na naše nemocné bratry a sestry, zda-li bychom jim nenabídli odvoz nebo doprovod na naše pouti. Věřím, že je jim v jejich bezmoci úzko, že již nemohou jít a účastnit se.

Věřím, že budeme-li zvat Pána Ježíše do naší činnosti, On to vše povede sám a vše se zdaří. Vždyť nám přece říká: ..."Beze mne nemůžete nic!" Důvěřujme Nejsvětější Trojici. Aleluja! Amen.

Františka

Pro Františkány není důležité co mohou nabídnout, protože nabízejí Bohu sebe tam kde jsou a pro skutky, ke kterým je Pán povolá. Máme-li za úkol přecházet z evangelia k životu, musíme dbát na slova: "Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás," (Jan 13:14). Všechny naše činy a myšlení musí ilustrovat tuto lásku.

Karol Morton, OFS

Zprávy o dění v SFŘ - CIOFS

KONGRES OFS-YOUFRA V MOSTARU 2015

2. Evropský Kongres OFS-YouFra byl svolán do **Mostaru** v Bosně a Hercegovině.

Konal se 17. -23. srpna, tedy od pondělí do neděle.

Motto Kongresu: „...*prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem.*

(Ef 4,1)

Mostar má asi 120 000 obyvatel. Před válkou tam bylo více než 50 000 katolíků, ale komu se nepodařilo včas utéci, byl zabit. Katolíků zde nyní žije asi 12 000. Přesto Mostarské bratrské společenství, jak SFŘ, tak mládeže, je velmi silné a aktivní. Proto také většinu programu zajišťovali díky vlastnímu kvalitnímu zázemí a díky intenzivní spolupráci z okolí, včetně Chorvatska. Organizace i dobrovolnické zázemí bylo záležitostí mládeže a tomu také odpovídala dynamika i intenzita programu. Vstávalo se v šest ráno a spát jsme chodili po půlnoci.

Přijímací kancelář byla v Domově mládeže Stjepana Radića, kde jsme byli ubytovaní a zároveň jsme se tam i stravovali. Mši svatou jsme slavili v katedrále v Mostaru i v Sarajevu, v Medjugorje a v dalších kostelích v Mostaru. Přítomno bylo asi 120 bratří a sester z většiny evropských zemí. Obvykle přijeli dva za národní společenství, z některých zemí bylo zastoupení početnější, ale třeba z Ukrajiny, přes početný zájem Ukrajinců, nesměl vycestovat nikdo. Pouze poslali pozdravy a prosbu po polských řeholnicích, ať se za ně modlíme, protože u nich je skutečná válka.

Každý den byly přednášky na předem určené téma a potom jsme na ně reagovali podle zadaných otázek při práci ve skupinách- pracovních skupin bylo obvykle osm. Důraz byl kladen na témata: rodina, mezináboženský dialog, péče o naše potřebné a nemocné bližní a ochrana všeho stvoření, jinými slovy ekologie. K tématům byla možnost prezentací a svědectví z jednotlivých zemí. Přednášky probíhaly většinou v jazyce domácích, tedy bosensky, eventuálně chorvatsky, ale pro nás, posluchače, velmi obtížně srozumitelných. Příčinou obtížnosti byla rozsáhlost prezentovaných textů a přílišná rychlost mluvení. A tak jsme stále hledali ve sluchátkách dostupný a pro nás srozumitelný jazyk, což bylo velmi náročné a vyčerpávající. Bylo nám slíbeno, že texty přednášek postupně obdržíme později přeložené do oficiálních jazyků.

Po celou dobu trvání kongresu nám byla připomínána důležitost poslední encykliky papeže Františka „Laudato si“. Naše česká prezentace byla jako jediná na téma Ekologie, všechna ostatní témata byla zastoupena mnohem hojněji. Z tohoto důvodu se s Vámi ráda podělím o velmi zdařilou prezentaci o Ekologii a sekulárních františkánech v Česku od bratra Benjamina Vaila.

Také poslední dopis našeho generálního ministra bratra Tibora je reakcí na zájem našeho papeže o ochranu přírody. Papež František vyhlásil 1. září za celosvětový den modlitby za ochranu stvoření.

Velmi milá mi byla ochotná péče našich bratří a sestry ze Slovenska, ať už šlo o osobní péči, protože kvůli zánětu očí jsem téměř neviděla, nebo jejich aktivní podpora při mých českých prezentacích. Bylo velmi příjemné potkat opět známé tváře a komunikace s mladými byla také plná radosti, nadšení i sdílení zkušeností.

Naším českým bratřím a sestrám z národního bratrského společenství děkuji za poskytnutá svědectví, informace, názory a zkušenosti, které byly potřebné a užitečné jak při přípravě PP prezentací, obrázků k představení našeho NBS, práci ve skupinách i vzájemném sdílení.

Bylo to období krásné, radostné ale i náročné a plné intenzivní práce.

Marie Magdalena Janáčková OFS, člen mezinárodní rady NBS SFŘ v České republice

Oběžník č. 5/14-20

Č. j. 2738/14-20

25. dubna 2015

Národním radám SFŘ

Národním radám Františkánské mládeže

Všem bratrům a sestrám v SFŘ a Františkánské mládeži

Ukončení jubilejního roku k výročí narození sv. Ludvíka

Draží bratři a sestry,

plní velikonoční radosti zveme všechny bratry a sestry našeho drahého Sekulárního františkánského řádu, aby příští sobotu 25. dubna 2015 oslavili zakončení jubilejního roku sv. Ludvíka, který byl vyhlášen Předsednictvem Mezinárodní rady SFŘ oběžníkem z 25. srpna 2013. Vydali jsme formační texty a doufáme, že se dostanou ke všem sekulárním františkánům na světě. V příloze tohoto oběžníku vám posíláme poslední díl věnovaný zkušenostem sv. Ludvíka s jinými náboženstvími a doufáme, že se těmito osmi díly prohloubí povědomí o životě našeho sv. patrona.

Formační texty nám umožnily poznat život sv. Ludvíka z různých úhlů pohledu, jako křesťana, otce rodiny, františkána a krále, který nás učil neobyčejné míře zodpovědnosti, kterou má každý z nás při poznávání přítomnosti Otce v našich srdcích, ve stvoření i v dějinách lidstva. V tom všem se uskutečňuje Jeho plán spásy (GK čl. 12.3.)

Ceníme si informací o tom, jak nám jednotlivé Národní rady daly nahlédnout do způsobů, kterými si připomínaly 800. výročí narození sv. Ludvíka, a do toho, jaký užitek jim přinesly publikované formační texty.

Se srdečným přáním pokoje a dobra

Váš bratr a ministr

Tibor Kauser
generální ministr

Přišlo poděkování od sekretářky Předsednictva Mezinárodní rady SFŘ sestry Isabelly di Paola za členský příspěvek obdrženy od našeho národního bratrského společenství. Otiskujeme v původním znění a ve volném překladu sestry Marie Magdaleny.

Dear sisters,

We thank you for sending the contribution of € 800 for the year 2015.

Please extend our thanks to all the brothers and sisters of your Fraternity for their support and generosity.

Pax et Bonum!

**Isabella Di Paola
General Secretary CIOFS**

Milí bratři a sestry,

podle přání naší generální sekretářky s radostí preposílám poděkování za obdrženyých 800 Eur zasláního příspěvku na rok 2015. Poděkování náleží všem členům našeho Národní bratrského společenství SFŘ.

POKOJ A DOBRO!

Marie Magdalena J.

Františkánští terciáři byli svoláni Duchem svatým, aby vedli kající život a vzájemně si pomáhali v růstu v lásce k Bohu a to skrze vzájemnou bratrskou lásku, bratrské napomínání a společné překonávání obtíží života a sobectví.

Fr. Irudaysamy OFM Cap. - Bratrství je základní prvek duchovního života

Volná sdělení – názory – diskuse – informace

Cyrlometodějská pout' v roce 2015

Z Levého Hradce na Velehrad již 34. ročník

Pout' založená členy SFR v roce 1982 měla letos 17 etap, její trasa měřila 432 km. Duchovní téma bylo „Rodina“ a to především v návaznosti na připravovaný podzimní synod o rodině. Průvodním slovem k zamyšlení nám byla katechese Svatého otce Františka, který se tomuto tématu podrobně věnoval. Tématu jsme se věnovali i při modlitbě růženců.

Vlastnímu zahájení předcházeli ještě dvě „akce“. V sobotu 24. ledna vyrazilo 25 poutníků již po čtvrté na „Nultou etapu“ a to z Prahy na Levý Hradec. Druhou také již tradiční akcí je setkání poutníků – veteránů (tj. těch, kteří CMP chodili již v minulém století) v předvečer zahájení CMP. Letos se nás sešlo v kostele svatého Václava v Praze Vršovických dvacet. Mši svatou sloužil poutník z našich řad P.Jiří Barhoň..

Na zahájení CMP přišlo do kostela sv. Klimenta na Levém Hradci na svátek svatého Cyrila v sobotu 14. 2. téměř 90 poutníků. Mši svatou sloužil člen Sekulárního františkánského řádu P. Jiří Korda, (farář v Praze Lhotce); koncebrovali P. Jan Peňáz (děkan ze Křtin a předseda Matice Velehradské), a P. Kamil Vrzal (farář z Uhlířských Janovic). Po mši svaté 55 poutníků vyrazilo pěšky podle Vltavy přes Prahu do kostela Panny Marie Královny Míru ve Lhotce. Odtud jsme v neděli 14.2. vyšli na druhou etapu. Opět jsme putovali podle Vltavy - nejdříve na Zbraslav, kde jsme byli na mši svaté v kostele svatého Jakuba Většího a dále přes Měchenice do Bojanovic.

V dalších deseti etapách (vždy o třetím víkendu od března do července) jsme putovali z Bojanovic do Nalžovic a dále po trase – Petrovice – Milevsko – Sepekov – Opařany – Stádlec – Roudná – Jindřichův Hradec – Kunžak – Jemnice – Moravské Budějovice – Hrotovice (zde jsme oslavili významné jubileum naší nejstarší poutnice Heleny – a přes Temelín až do Moravského Krumlova.

V závěrečných pěti srpnových etapách jsme putovali současně jako jeden z proudů 15. moravské poutě na Velehrad. A to po trase Moravský Krumlov - Židlochovice – Moutnice – Dambořice - Žarošice –Kyjov. A na Klimentku jsme se setkali s dalšími proudy poutníků a s nimi pokračovali přes Boršice na Velehrad Zde jsme zakončili společnou mši svatou a také setkáním u sochy Božského srdce Páně s poutníky sesterské větve CMP, která vyšla 22. 2. ze Španělské kaple v Novém Jičíně a po tradiční trase přes Svatý Hostýn a Štípu dovedla poutníky též po třicáté čtvrté na Velehrad.

V příštím roce 2016 připravujeme zahájení na Levém Hradci v sobotu 13. února mši svatou v 9.30 hod. A další etapy od března do července o třetích víkendech v měsíci.

František Reichel

Sv. František ve své meditaci dal Marii jméno "Poverella." - chudá menší sestra. Připomínal si, že žila jen z almužny, často cestovala, stěhovala se. Ačkoliv se stala v Božích očích Královna, byla za svého pozemského života manželkou pokorného tesaře a žila v 'zapadákově' a byla celý život poutnicí. To nás učí, abychom nehledali ve světě postavení či funkce, ale vnitřní dispozici vůči Duchu svatému.

Benet A. Fonck, OFM - Povolání následovat Krista
komentář k řeholi Sekulárního Františkánského řádu

Seriál : Františkánskou cestou

Krásné výročí naší sestry MUDr. Jiřiny Benigny Křížkové

Loni 21. května 2014 oslavila naše sestra MUDr. Jiřina Benigna Křížková 70 let od složení své profese a letos 90 let svého života. Je to krásné výročí. Při této příležitosti jsme si spolu povídaly o jejím životě terciářky i lékařky.

Jiřina Benigna pochází z Plzně. Měla tři sourozence, o svého o jedenáct let mladšího bratra se starala a pomáhala mamince s jeho výchovou. Studovala na Dívčím reálném gymnáziu ve Veleslavínově ulici.

15. března 1943 byla nasazena na nucené práce. Vydávala ve škole ve Skvrňanech potravinové lístky. Když hlásil Londýn 25. 4. 1945 nálet na Škodovku, běžela do Centra potravinových lístků do Měšťanské besedy Skvrňanskou ulicí kolem nevybuchlých bomb. Po obou stranách ulice hořelo, všude byl prach a kouř a plno poházených kusů. V celé ulici nepotkala nikoho. Později se dozvěděla, že všichni obyvatelé domů byli vyhnáni k řece a ona jediná ulicí proběhla až do centra města. Zázkakem vyvázla bez zranění. Blízko Měšťanské besedy, kde je nyní knihkupectví ve Františkánské ulici, byl Apoštolát svatého Františka. Tam se Jiřina poprvé setkala s františkány a františkánskými terciáři. Toto setkání ji natolik ovlivnilo, že ve svých devatenácti letech složila profes u P. Hopfingera. Své řádové jméno převzala od sestry Benigny Ferrerové, jejíž životopis ji zaujal. K přijetí do řádu patřilo nosit škapulír a cingulum a modlit se dvanáctkrát denně Otče náš, Zdravas Maria a Sláva Otcí. Breviář se ještě tehdy terciáři nemodlili, protože byl jen v latině. Když museli františkáni v 50. letech minulého století opustit Plzeň a byli odvezeni do internace, scházeli se terciáři tajně. Později i ve Skvrňanech v prostorách nynějšího kostela - krypty. Byli to vesměs starší lidé.

Po ukončení gymnázia studovala Jiřina v Praze na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy. Tam navštěvovala Společnost svatého Lukáše, kterou založil P. Jan E. Urban společně se Studiem Catholicem, které bylo v Praze u Panny Marie Sněžné. Tam se Jiřina seznámila s mnoha osobnostmi teologie, jako byli P. O. Mádr, P. J. Zvěřina a jiní. Po roce studia v Praze odešla Jiřina studovat medicínu do Plzně, kde se zasloužila o založení kroužku katolických lékařů, později Kolegia katolických lékařů. V pozdějších letech mělo toto kolegium až 120 čle-

nů. Na svátek svatého Lukáše 18. října 1946 se konala v Plzni první mše svatá pro studenty a lékaře, kterou sloužil P. Limpouch v kapli Svaté Barbory, kde se obyčejně mše svatá nesloužila. Jiřina napsala několika lékařům pozvánky v latině. Toto setkávání lékařů pokračovalo, i když byla Jiřina mimo Plzeň. V pozdější době bylo setkání lékařů v církevním gymnáziu nebo u františkánů, dopoledne odborná přednáška, odpoledne duchovní přednáška a mše svatá. Předsedou Kolegia katolických lékařů byl MUDr. Vít Motáš.

Od roku 1948 začala Jiřinu tajně odposlouchávat STB, sledovat ji a vyslýchat. Její promoce byla odhalována i po ukončení všech zkoušek. Zásahu na uskutečnění promoce měl nepřímo P. Limpouch. Promovala 8. prosince 1950. Pak odešla pracovat jako lékařka do Sušice a Kašperských Hor. V roce 1952 jí byla nabídnuta možnost kvalifikace dětské lékařky. Zasáhl ale kádrový pracovník, který jí vytýkal, že se politicky neangažuje, a proto pro ni kvalifikace není možná. Jiřina odmítla se angažovat i za cenu, že půjde dělat lékařku na vesnici. Za dva měsíce přišlo pozvání na půlroční školení na kvalifikaci dětského lékaře do Havlíčkova Brodu. Práci okresního pediatra pak dělala v Sušici a později v Horažďovicích. V Sušici založila pět poraden s pěti sestrami a pěti porodními asistentkami. Při cestě ze Sušice do Srní viděl sanitář, že za nimi jede auto STB, a řekl: „Paní doktorko, já Vás vozit nebudu, protože kam se hne, jedou za náma estébáci. Ať Vás vozí sami, to je škoda benzínu.“ Ještě v Sušici zažila odvod do vojska koncem roku 1952, kdy při odvodu bylo sedm estébáků, kádrová pracovníce a dva příslušníci armády. Odvod se týkal všech zdravotníků včetně řádových sester. Po jejich propuštění se snížil stav armády na Východě, což bylo domluveno mezi Východem a Západem. Po dlouhém hovoru, proč nechce vstoupit do strany, odpověděla jednoznačně, že nechce tam, kde je nenávidět. Chtěli po ní důkaz, že existuje Bůh. Odpověděla: „To nemohu, ale dokažte mi vy, že neexistuje. To také nemůžete.“ V roce 1953 odešla do Horažďovic, kde měla na starost pět sester a porodní asistentky, založila v okolí pět dětských poraden. Ordinovala každý den dopoledne a odpoledne jezdila do poraden. Přitom již byly noční pohotovostní služby po celém okrese. V roce 1958 měla slíbeno pracovat na dětské psychiatrii v Dobřanech. Měla dostat primariát, ale

opět zasáhl kádrový pracovník s odůvodněním, že se neangažuje a že nemá kvalifikaci dětské psychiatrie. Krajský lékař namítl, že kvalifikaci na dětskou psychiatrii nemá nikdo v Evropě a že tedy může nastoupit, pokud toto oddělení bude sama řídit, jinak zůstane jako okresní pediatr. Když byla jmenována do funkce primářky, rozhodla se, že to bude oddělení pouze pro děti předškolního věku. Snažila se napravit vztahy v rozvrácených rodinách, aby se děti mohly vrátit domů. Starala se o děti z dětských domovů a ostatní pediatrii jí posílali děti na vyšetření. Pro děti, které byly těžce poškozené psychicky i tělesně, vytvořila společně s krajskou dětskou sestrou ve starém klášteře v Bystrici u Nýrska azylový dům, který předtím obývali vojáci. Jako pracovnice se podařilo získat od strojů řádové sestry De Notre Dame, které se o děti s láskou staraly. Zbývající děti, které nebylo možno vrátit do vlastní rodiny ani do azylu, začala dávat k adopci. Tak se dostalo sto devadesát devět dětí do českých rodin, které Jiřina částečně sledovala až do roku 2000. S některými udržuje kontakt dodnes.

Se začátkem Pražského jara bylo u nás vytvořeno tzv. Dílo koncilové obnovy (DKO). V Katolickém týdeníku tehdy vycházela rubrika s názvem „Za světlem naděje“ redaktora P. Pavla Kuneše, kam mohli posílat své příspěvky i nemocní, aby se vytvořilo společenství trpících lidí, kteří se chtějí zapojit do modliteb svým utrpením. Jedním z nich byl i pan Stanislav Maur, nepohyblivý, velmi zbožný člověk. Tento muž byl tajně přijat do SFŘ jako bratr Filip.

Jiřina pracovala též v Arcidiecézní pastorační radě v Praze a věnovala se sociální problematice. Tam se seznámila s panem kardinálem Tomáškem a také spolupracovala s tatínkem spisovatele Václava Vaška, který byl právník. Založila poradnu s linkou důvěry, manželskou poradnu a seznamku. Po zákazu této poradny v Praze nabídla tuto službu Sociálnímu odboru města Plzně. Poradna byla otevřena v Plzni v Dominikánské ulici. V souvislosti s DKO se začala rozmnožovat zakázaná literatura, tzv. samizdaty, deset průklepových listů psaných na stroji. Jiřina měla tři psací stroje a k rozmnožování dostala texty od různých přátel z ciziny a od P. O. Mádra. Psací stroje půjčovala každému, kdo byl ochoten psát. Tyto samizdaty se rozšiřovaly, jak bylo možno.

V době Pražského jara se v Praze konaly (P. Dr. Mádr) přednášky s názvem „Živá teologie“. Byl zde i biskup Ratzinger, pozdější papež Benedikt

XVI. Podobné přednášky s duchovní tematikou chtěla Jiřina založit i v Plzni. U katolické církve nebylo možno nic konat mimo kostel, proto se obrátila na evangelického faráře Klimetského v Korandově sboru a tam začaly přednášky s názvem Biblické hodiny. Přednášející byli z různých církví, až zakročilo STB a oznámilo, že na evangelické půdě mohou přednášet jen evangelíci. Pak se pokračovalo, přednášeli evangelíci, ale v rámci diskuse mluvili i představitelé ostatních církví, např. P. Aleš Opatrný. Na tyto Biblické hodiny jezdili i kněží, kteří už odešli z Plzně (až sedm kněží). Byla to první ekuмена v Plzni.

STB stále hledala důvody, jak ji zbavit primářského místa. Normalizace už trvala šest let. V roce 1974 pak musela na příkaz STB z primářského místa odejít. Okamžitě ale dostala místo obvodní dětské lékařky na Plzni - severu. Vymohla si jeden den v týdnu pracovat v krajské ambulanci dětské psychiatrie.

V roce 1984 zažádala Jiřina o důchod, po roce už nesměla být zaměstnaná, aby nemohla mluvit s lidmi mezi čtyřma očima. Pro svou víru byla komunistickým režimem stále pronásledována až do Sametové

revoluce. I přes tyto těžké životní zkoušky, kterými prošla, je Jiřina Benigna stále aktivní a činorodá. Jedenkrát za dva měsíce jezdí do Prahy na Ekumenické fórum křesťanských žen. Také se účastní Ekumenického setkání nad biblí a uměním (ESBU), které se koná jedenkrát do roka v Třebíči (schází se kolem 100

lidí). Jejím mottem je věta Paula Claudela: „Vždycky je nyní ta nejlepší hodina.“

jap

Nabídka knih ze skladu v Brně

adresa pro objednání: sekretar@kolafa.name
Luboš Kolafa, Žlutická 5, Plzeň 323 00

	Název knihy, předmětu	Autor	rok vydání	cena za kus	skladem
1	Štrůdl sv. Anežky České	Popková Štěpánka		50 Kč	40
2	"Já jsem světlo světa, ...světlo života"	Strahovská farnost a Škola evangelizace - Marie z Nazareta		10 Kč	66
3	Putování za svatým Františkem, 2001	Batory P.Š. OFMCap.	2001	5 Kč	1
4	Stupně ľudského veku a dozrievanie vo viere	Goldgr Nner J.	2003	37 Kč	4
5	Osudná SMS-ka	Halko J.	2005	92 Kč	3
7	Největší dílo svatého Františka	Houška P.P.A. OFM		15 Kč	46
9	Radio Damian, prosím	Jáchym R., OFM	2004	35 Kč	2
10	Služebník Boží Dr. Nosek	Janoušek J.	1996	1 Kč	3
13	Bezmocne mocný si	Mistriková M. V, OFS	2005	92 Kč	2
15	Politika jako evangelizace - Dr. Nosek	MIčoch L. a kolektiv		20 Kč	30
16	Chceli by sme vidieť Ježiša	Mrocek, Juraj	2004	115 Kč	2
17	Bud' pozdravena, moja radosť	Mrocek, Juraj	2004	35 Kč	3
19	Dr. František Nosek, dvojlist	neveden		1 Kč	2
23	Řehole SFŘ		2008	zdarma	880
24	Letáčky SFŘ	NR SFŘ ČR		zdarma	73
25	Cesta	Pečený Jan	1994	80 Kč	437
27	Služebnice Boží S.M. Eliška Pretschnerová OFS	provincie OFM		0 Kč	11
28	Dokumenty provincie kapucínů v ČR	provincie OFMCap.	2003	0 Kč	62
31	Vzrůst ke Kristu, 1. díl	Urban J.E. OFM	1993	60 Kč	54
32	Vzrůst ke Kristu, 2. díl	Urban J.E. OFM	1993	60 Kč	84
34	Dokumenty SFŘ (hnědá knížka)			80 Kč	250
36	Cena věrnosti	Jiří Zajíc	2012	80 Kč	135
39	Nášivka s logem SFŘ ČR	NR SFŘ ČR	2008	70 Kč	69
40	Konference Dr. Nosek Praha 2015	kolektiv autorů	2015	80 Kč	3
44	Naše sestra Anežka	Pohunková B., Kyralová M.	2009	100 Kč	140
45	Dr. Nosek mladým			70 Kč	214

Do vyprodání zásob!

Vzpomínka na P. Jaroslava Hanuše SFŘ

V květnu letošního roku jsme se rozloučili s členem našeho bratrského společenství v Brně-Husovicích P. Jaroslavem Tadeášem Hanušem. Otec Hanuš přestoupil do našeho společenství po ukončení činnosti MBS ve Žďáru nad Sázavou v listopadu roku 2006, do řádu však vstoupil před více než třiceti roky. Profes složil jako novokněz 3. února 1971 v Hejnicích.

Pater Hanuš pocházel z východních Čech, narodil se 26. října 1942. Na kněze byl vysvěcen 27. června 1970 v Praze, letos v červnu by tedy slavil 45. výročí kněžství. Působil nejprve jako kaplan v Novém Městě nad Metují a jako administrátor v Maršově, Velké a Malé Úpě, Machově, Bezděkově, Stárkově a Horních Verněřovicích. Bohužel vážná nemoc jej vyřadila z aktivní kněžské služby, 10. ledna 1983 musel odejít do invalidního důchodu a jeho domovem se stal kněžský domov na Moravci. Nadále však ochotně vypomáhal kněžím v okolních farnostech i v Brně, kdykoliv rád posloužil svým spolubratřím svátostmi i modlitbou. Přesto, že žil víc než 32 let mimo královehradeckou diecézi, stále se k ní hlásil, modlil se za ni a spoluprožíval všechno její dění.

Kněžské povolání měl P. Hanuš velmi rád, vážil si ho jako velkého daru s vědomím, že je knězem k oslavě Boží a k službě druhým. Kříž své nemoci nesl po dlouhá léta pokorně, věděl, že v den svého kněžského svěcení se dal plně k dispozici Boží lásce, která zúročí i to, co je v očích světa nepatrné. Kněz augustinián P. Jan Budil, který byl s P. Hanušem v semináři a společně s ním přijal svátost kněžství, vzpomíná na jeho mimořádnou paměť. O encyklopedické paměti Otce Jaroslava jsme se nejednou přesvědčili i v našem společenství, kdy nás ohromoval zcela přesnými daty ze života světců nebo dějin diecéze. Také jízdni řády nosil neomylně v hlavě, zasypával nás údaji o různých spojích a možnostech přestupu. Dojízďení do našeho společenství bylo pro Otce Hanuše velmi náročné, v neděli mu totiž z Moravce do Brna nejel žádný přímý spoj.

Pater Hanuš zemřel 9. května v nemocnici v Novém Městě na Moravě. Rozloučení s P. Hanušem se konalo 15. května na Moravci při mši sv., kterou vedl královehradecký pomocný biskup Mons. Josef Kajnek. Tělo zesnulého kněze bylo podle jeho přání uloženo na místním hřbitově.

Václav Bernardin Sokol

MBS SFŘ Bno-Husovice

MODLITEBNÍ ÚMYSLY NA KAŽDÝ MĚSÍC PRO SFŘ A FRANTIŠKÁNSKOU MLÁDEŽ

Na každý měsíc vám předkládáme jeden modlitební úmysl týkající se života celé Církve a jeden, který se týká událostí v SFŘ na celém světě. MBS, nechť se modlí na oba úmysly Otče náš.

Pozn.: v červnu měli naši bratři a sestry jako přímluvný úmysl i naši kapitolu, ale vzhledem k indispozici překladatelky celý seznam zveřejňujeme až nyní. Bohu díky, že nám žehná i v naší lidské slabosti.

Srpen: Za Předsednictvo Mezinárodní rady a všechny rady SFŘ
Za úspěch II. evropského kongresu SFŘ a Františkánské mládeže a za NBS Brazílie, Irsku a Kamerunu, které slaví kapituly.

Září: Za Františkánskou rodinu
Za NBS Nikaraguy, Velké Británie a Švédska, kde budou slavit kapituly. Za užitek z bratrské a pastorační vizitace ve Velké Británii.

Říjen: Za papeže, biskupy a všechny odpovědné osoby v Církvi
*Za úspěch Synody pro rodinu.
Za NBS v USA, kde budou slavit kapitolu.*

Listopad: Za zesnulé členy Františkánské rodiny
Za Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ.

Prosinec: Za poslíčky (araldini) – františkánské děti

2016

Leden: Za SFŘ a Františkánskou mládež v Africe
Za mír ve světě.

Únor: Za SFŘ a Františkánskou mládež v Oceánii

Březen: Za SFŘ a Františkánskou mládež v Asii

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice
adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFŘ v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO
email: info@sfr.cz IČO: 00676560 [htt://www.sfr.cz](http://www.sfr.cz)